

Četvrtak, 17.04.2014.g.

Danas počinje prava duhovna priprema za Uskrs.

VELIKI ČETVRTAK - DAN KADA JE NAŠ GOSPODIN

ODRŽAO SA SVOJIM UČENICIMA POSLJEDNJU ZAJEDNIČKU

VEČERU PRIJE NJEGOVE MUKE I SMRTI, ČIME JE USPOSTAVIO

SLAVLJENJE DANAŠNJE EUHARISTIJE, SVETE MISNE ŽRTVE,

NAJJAČE MOLITVE.

VELIKI PETAK - DAN MUKE I SMRTI GOSPODNJE.

VELIKA SUBOTA - DAN KADA MIRUJU SVE

AKTIVNOSTI CRKVE DO NAVEČER, DUHOVNA PRIPREMA ZA

NAVJEĆU SLAVU..

USKRS - NAJVEĆI KRŠĆANSKI BLAGDAN, BLAGDAN NADE

I VJERE.

VELIKI PONEDJELJAK - DAN KADA SE USKRSLI

GOSPODIN PONOVRNO OBJAVIO, ŽIVI BOG.

I jako sam radostan što sam ove godine duboku u sebi vršio duhovnu

pripremu za ove DANE SLAVE, VJERE I NADE.

Sve moje obiteljske, poslovne i društvene aktivnosti vezane su uz

DUHOVNI DOŽIVLJAJ ONOGA ŠTO SE DOGAĐALO PRIJE DVIJE

TISUĆE GODINA. I ŠTO SE I DANAS DOGAĐA U NAŠIM

SRCIMA I DUŠAMA.

Zato jedva čekam današnju večernju misu i GETSEMANSKU URU

KLANJANJA poslije mise.

Zato jedva čekam sutrašnje molitve u našoj crkvi da mogu razmišljati O

MUCI I SMRTI JEDNOGA BOGA, GOSPODINA ISUSA KRISTA,

KAKO BI JA ŽIVIO. JA, GRJEŠNIK, PROLAZNIK.

Zato jedva čekam subotnju večernju misu s kojom počinje USKRŠNJE

SLAVLJE.

I SAM USKRS. RADOST ŠTO JESAM,

TAKAV KAKAV JESAM, TU GDJE JESAM.

JER JE GOSPODIN USKRSNUO ZA MENE

DAVNO, UPRAVO TAKVOG.

I naravno, radost obiteljskog druženja, čestitanja i prenošenja te

USKRŠNJE RADOSTI svima koje znam i ne znam.

Tako razmišljajući, baš sam u sebi analizirao moje korizmene nakane,

koje sam GOSPODINU prinio na početku korizmenog razdoblja, kao i

molitve, trud i pokoru koje sam GOSPODINU "nosio" s tim mojim

nakanama.

I shvatio sam da baš se i nisam iskazao u odnosu na prošle godine. U

zadnje 3-4 godine više sam molio, više išao na mise, čitao BOŽJU

RIJEČ, nekako je svega bilo više.

U ovoj Korizmi, samo sam nekoliko puta sam izmolio molitvu Križnog

puta koju sam si odredio. I nisam bio na svakoj molitvi Križnog puta u

našoj crkvi petkom i nedjeljom. I nisam obišao sve one ljude koje sam si

odredio da ću ih posjetiti u ovoj Korizmi.

A opet, radi svega toga nisam se osjećao NEMIRNO, NEISPUNJENO,

TUŽNO.

I baš sam si danas dao odgovor, onako u srcu je nastao, zašto bi to tako

moglo biti.

JER SAM SE TRUDIO SVAKI DAN

PREPOZNATI, PRIHVATITI I IZVRŠITI

BOŽJU VOLJU ZA MOJ ŽIVOT, ONAKO

KAKO JU JE GOSPODIN DAVNO

ODREDIO KADA ME OSMIŠLJAVAO I

STVARAO.

I shvatio sam da ako bi ja sebi zacrtao prije Korizme što ću i kako, moliti,

ići na mise i dr. a to ne bi bila Božja volja, onda bi sve to bilo na silu, sa

nekim nemirima i nezadovoljstvom u meni i kod dragih ljudi oko mene,

onda bi sve to činio samo da ispunim ono što sam si ja zadao.

A GDJE BI ONDA BILA TU BOŽJA VOLJA ZA OVE

TRENUTKE MOGA ŽIVOTA.

BILO BI "JA PA JA" A NE "TI BOŽE".

Sve sam to spoznao na početku Korizmenog razdoblja kada sam morao

svaki dan izmoliti molitve Križnog puta koje sam si zadao. A sve se to nije

poklapalo sa mjestom i vremenom i mojim mogućnostima u odnosu na

one svakodnevne obveze kao oca i muža i radnika i prijatelja i rođaka i

vjernika.

U tim trenucima sam se ispitivao što učiniti.

ŠTO JE BOŽE TVOJA VOLJA DA UČINIM?

I brzo sam "dobivao" odgovore. Koji su nosili mir i radost u moje srce i

dušu.

Pa sam onda, kroz sve to, u potpunosti shvatio koliko su nekad griješili

farizeji koji su se strogo pridržavali crkvenih propisa, koje su često i sami

odredili, bez da su U SVEMU TRAŽILI SVETU BOŽJU VOLJU ZA

SVAKOG OD NJIH.

Svaki dan u crkvu, ovako moliti onako moliti, sto molitvi, sto raznih

postova i žrtvi, pridržavanje ovakvih i onakvih pravila na misama i u

crkvi.

A MILOSRĐE NISU PREPOZNALI.

LJUBAV NISU PREPOZNALI.

I shvatio sam koliku sam imao MILOST BOŽJU KOJI ME OBRATIO, I

NEKOLIKO GODINA PRIPREMAO U MIRU I TIŠINI DA MOGU

OČISTITI SVOJE SRCE I DUŠU KAKO BI MOGAO PRIMATI OD

NJEGA NOVE I NOVE SPOZNAJE O TOME KAKVA JE NJEGOVA

SVETA VOLJA ZA MOJ OVOZEMALJSKI ŽIVOT.

ZAPRAVO NAJVAŽNIJA STVAR ZA ŽIVOT

SVAKOG OD NAS.

PREPOZNATI, PRIHVATITI I IZVRŠITI

ONO ZA ŠTO NAS JE GOSPODIN BOG

DAVNO OSMISLIO I PREDVIDIO DA

BUDEMO I ZAČETI I ROĐENI.

A MOJE JE BITI ISTINSKI OBRAĆENIK

I POSTOJANI BOŽJI SVJEDOK.

NAJPRIJE VELIKI GRJEŠNIK, A ONDA

TO.

NEKOLIKO GODINA TO JE ZNAČILO IĆI SVAKODNEVNO NA

MISE, PROČITATI NA DESETINE KNJIGA, PROČITATI I

PROUČAVATI PISANU BOŽJU RIJEČ, IĆI NA RAZNA HODOČAŠĆA

I DUHOVNE OBNOVE, MNOGO SE MOLITI, SVJEDOČITI DRUGIMA

O SVEMU TOME PIŠUĆI SVOJ DUHOVNI DNEVNIK.

SADA SVE VIŠE I VIŠE SHVAĆAM DA SE TO POLAKO MIJENJA I

DA ME GOSPODIN ŠALJE U NOVE IZAZOVE.

DA GOSPODIN ZNA DA ME PRIPREMIO DA SVJEDOČIM ZA

NJEGA TAMO GDJE NJEGA NEMA ILI JE SAKRIVEN RADI

LJUDSKE NEVJERE.

KROZ OVU KORIZMU VODIO SAM MNOGO RAZGOVORA O VJERI

I O TOME KAKO PREPOZNATI BOŽJU VOLJU ZA SVOJ

SVAKODNEVNI ŽIVOT.

TO SU BILI RAZGOVORI SA LJUDIMA KOJE GODINAMA POZNAM

I SA ONIMA KOJE SAM PRVI PUT VIDIO.

ALI GOSPODIN MI JE UVIJEK "PRIPREMIO" PUT I PRILIKU. JA

SAM SAMO MORAO TO PRIHVATITI I PREPOZNATI ŠTO MI ZA

ČINITI.

A TO I NIJE BILO TAKO TEŠKO JER

KADA GOSPODINU KAŽEŠ "DA",

NJEGOV SVETI DUH TE DALJE VODI.

Da, trudio sam se u ovoj Korizmi da stvarno prepoznam, prihvatim i

izvršim SVETU BOŽJU VOLJU za ove moje dane.

Koliko sam bio uspješan, ne znam ... Mislim da sam mogao još. Možda

ne puno, ali mogao sam.

No, kroz cijelo vrijeme Korizme, bez obzira na stalne napade zloga i

njegovih, ja sam u sebi "nosio" mir i radost.

Bilo je tuge i sjete, ali, MIR I RADOST SU UVIJEK BILI U MOJEM

SRCU I DUŠI.

TO JE MOJ JEDINI ODGOVOR, MOJA VJERA, DA JE GOSPODIN

ZADOVOLJAN S ONIM ŠTO SAM MU "DAO" U OVOJ KORIZMI.

A KADA MI JE STVARNO BILO TEŠKO, DOŠAO MI JE I REKAO:

"JA TE VOLIM".

I JA TEBE VOLIM I LJUBIM LJUBLJENI MOJ

STVORITELJU I SPASITELJU.

BESKRAJNO.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

NAŠA NEBESKA MAJČICE!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE!

SVET I PRESVET.

